

CHƯƠNG 16

Gồm có:

1. Sự bách hại (16,1-4a).
2. Đấng Bảo Trợ sẽ đến (16,5-15).
3. Niềm vui của các môn đệ (16,16-33).

Sự bách hại

⁽¹⁾Thầy đã nói với anh em điều ấy, để anh em khỏi bị vấp ngã. ⁽²⁾Họ sẽ khai trừ anh em khỏi hội đường. Hơn nữa, sẽ đến giờ mà kẻ nào giết anh em cũng tưởng đó là phụng thờ Thiên Chúa. ⁽³⁾Họ sẽ làm như thế, bởi họ không biết Chúa Cha, cũng chẳng biết Thầy.

⁽⁴⁾Nhưng Thầy đã nói với anh em những điều ấy, để khi đến giờ của họ, anh em nhớ lại là Thầy đã nói với anh em rồi. "Những điều ấy Thầy đã không nói với anh em ngay từ đầu, vì lúc ấy Thầy còn ở với anh em.

Đấng Bảo Trợ sẽ đến

⁽⁵⁾Bây giờ Thầy đến cùng Đấng đã sai Thầy, và không ai trong anh em hỏi: Thầy đi đâu? ⁽⁶⁾Nhưng vì Thầy nói ra các điều ấy, nên lòng anh em tràn ngập nỗi ưu phiền.

⁽⁷⁾Song, Thầy nói thật với anh em: Thầy ra đi thì có lợi cho anh em; Thật vậy, nếu Thầy không ra đi, Đấng Bảo Trợ sẽ không đến với anh em, nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Đấng ấy đến với anh em.

⁽⁸⁾Khi Người đến, Người sẽ chứng minh rằng thế gian sai lầm về tội lỗi, về sự công chính, và việc xét xử.

⁽⁹⁾Về tội: vì họ không tin vào Ta.

⁽¹⁰⁾Về sự công chính: vì Thầy đến cùng Chúa Cha, và anh em không còn thấy Thầy nữa.

⁽¹¹⁾Về việc xét xử: vì thủ lãnh thế gian này đã bị xét xử rồi.

⁽¹²⁾Thầy còn nhiều điều phải nói với anh em, nhưng bây giờ anh em không có sức chịu nổi. ⁽¹³⁾Khi nào Thần Khí sự thật đến, Người sẽ dẫn anh em tới sự thật toàn vẹn, Người sẽ không tự mình nói điều gì, nhưng nghe gì, Người sẽ nói lại, và loan báo cho anh em biết những điều sẽ đến.

⁽¹⁴⁾Người sẽ tôn vinh Thầy, vì Người sẽ lấy những gì của Thầy mà loan báo cho anh em.

⁽¹⁵⁾Mọi sự Cha có, đều là của Thầy. Vì thế Thầy đã nói: Người lấy những gì của Thầy mà loan báo cho anh em".

Niềm vui của các môn đệ

⁽¹⁶⁾"Ít lâu nữa, anh em sẽ không còn trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy"

⁽¹⁷⁾Bấy giờ vài người trong nhóm môn đệ của Đức Giêsu hỏi nhau: "Người muốn nói gì khi bảo chúng ta: 'Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy' và 'Thầy đến cùng Chúa Cha?'" ⁽¹⁸⁾Vậy các ông nói: "Ít lâu nữa' nghĩa là gì? Chúng ta không hiểu Người nói gì!"

⁽¹⁹⁾Đức Giêsu biết là các ông muốn hỏi mình, nên bảo các ông: "Anh em bàn luận với nhau về lời Thầy nói: 'Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy'."

⁽²⁰⁾Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui. ⁽²¹⁾Khi sinh con, người đàn bà lo buồn vì đến giờ của mình; nhưng sinh con rồi, thì không còn nhớ đến cơn gian nan nữa, bởi được chan chứa niềm vui vì một con người đã sinh ra trong thế gian.

⁽²²⁾Anh em cũng vậy, bây giờ anh em lo buồn, nhưng Thầy sẽ gặp lại anh em, lòng anh em sẽ vui mừng; và niềm vui của anh em, không ai lấy mất được.

⁽²³⁾Ngày ấy, anh em không còn phải hỏi Thầy gì nữa. Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em mà xin Chúa Cha điều gì, thì Người sẽ ban cho anh em nhân danh Thầy. ⁽²⁴⁾Cho đến nay, anh em đã chẳng xin gì nhân danh Thầy. Cứ xin đi, anh em sẽ được, để niềm vui của anh em nên trọn vẹn.

⁽²⁵⁾Thầy đã dùng dụ ngôn mà nói những điều ấy với anh em. Sẽ đến giờ Thầy không còn dùng dụ ngôn mà nói với anh em nữa, nhưng Thầy sẽ nói rõ cho anh em về Chúa Cha, không còn úp mở.

⁽²⁶⁾Ngày ấy, anh em sẽ nhân danh Thầy mà xin, và Thầy không nói với anh em là Thầy sẽ cầu xin Chúa Cha cho anh em.

⁽²⁷⁾Thật vậy, chính Chúa Cha yêu mến anh em, vì anh em đã yêu mến Thầy, và tin rằng Thầy từ Thiên Chúa mà đến.

⁽²⁸⁾Thầy từ Chúa Cha mà đến và Thầy đã đến thế gian. Thầy lại bỏ thế gian mà đến cùng Chúa Cha."

⁽²⁹⁾Các môn đệ Người thưa: "Đấy, bây giờ Thầy nói rõ, chứ không còn dùng dụ ngôn nào nữa. ⁽³⁰⁾Giờ đây, chúng con nhận ra là Thầy biết hết mọi sự, và Thầy không cần phải có ai hỏi Thầy. Vì thế, chúng con tin Thầy từ Thiên Chúa mà đến".

⁽³¹⁾Đức Giêsu đáp: "Bây giờ anh em tin à? ⁽³²⁾Này đến giờ - và giờ ấy đã đến rồi - anh em sẽ bị phân tán mỗi người một ngã và để Thầy cô độc một mình. Nhưng Thầy không cô độc đâu, vì Chúa Cha ở với Thầy.

⁽³³⁾Thầy nói với anh em những điều ấy, để trong Thầy anh em được bình an. Trong thế gian, anh em sẽ gian nan khôn khó. Nhưng can đảm lên! Thầy đã thắng thế gian".

Giải thích

I. Sự bách hại (16,1-4a)

Đoạn này tiếp nối vấn đề đã nói ở trên, đó là thế gian thù ghét các môn đệ.

1. Báo trước (16,1.4)

Chúa Giêsu báo trước giờ mà các môn đệ sẽ bị thế gian ghét bỏ để các ông khỏi ngỡ ngàng và có thể đứng vững: "Khi đến giờ của họ, anh em nhớ lại là Thầy đã nói với anh em rồi" (16,4); "Thầy đã nói với anh em các điều ấy, để anh em khỏi bị vấp ngã" (16,1).

2. Loại trừ (16,2)

a. Hình thức thù ghét

Sự thù ghét của thế gian đối với các môn đệ là họ loại trừ các ông ra khỏi hội đường.

Loại trừ ra khỏi hội đường là một hình phạt nặng nề đối với người Do Thái vì hội đường hay đền thờ tiêu biểu cho nhà và sự hiện diện của Chúa. Bị loại trừ khỏi hội đường đồng nghĩa với việc bị loại trừ khỏi mặt Thiên Chúa.

b. Sai lầm của thế gian

Sai lầm của những người bách hại các môn đệ là họ cho rằng họ "*giết anh em cũng tưởng đó là phụng thờ Thiên Chúa*".

- Nhiều người Do Thái nghĩ rằng tin vào Chúa Giêsu là lạc giáo. Loại trừ những người theo Chúa Giêsu là bảo vệ đạo của mình và đó là việc phụng thờ Thiên Chúa.

- Phaolô là bằng chứng rõ ràng nhất khi ông hăng say tìm bắt các Kitô hữu. Chính ông cho rằng, việc làm đó là phục vụ Thiên Chúa: "*Tôi cũng đã nhiệt thành phục vụ Thiên Chúa như các ông hiện nay. Tôi bắt bớ đạo này, không ngần ngại giết kẻ theo đạo, ...*" (Cv 22,3-4).

3. Lý do (16,3)

Nguyên nhân mà thế gian bách hại các môn đệ Chúa Giêsu vì họ "*không biết Chúa Cha cũng chẳng biết Thầy*".

II. Đấng Bảo Trợ sẽ đến (16,4b-15).

1. Nhắc lại việc ra đi (16,4b-6)

- Những điều vừa nói trên, trước đây Chúa Giêsu đã không nói với các môn đệ vì lúc ấy Ngài vẫn còn ở với các ông.

- Bây giờ, sắp ra đi, nên Ngài nói tất cả cho các ông biết để các ông không ngỡ ngàng. Nhưng những lời ấy làm cho các môn đệ buồn phiền.

2. Ích lợi của việc ra đi (16,7)

Mặc dù các môn đệ phải buồn phiền vì Chúa Giêsu sắp ra đi, nhưng việc ra đi của Ngài sẽ mang lợi ích cho các ông vì "*nếu Thầy không ra đi, Đấng Bảo Trợ sẽ không đến với anh em; nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Đấng ấy đến với anh em*" (16,7).

3. Công việc của Chúa Thánh Thần (16,8-15)

a. Chúa Thánh Thần với thế gian (16,8-11)

Khi Chúa Thánh Thần đến, Người sẽ tố cáo sai lầm của thế gian. Sai lầm ấy thể hiện trong ba điều: Tội lỗi, công chính và xét xử.

- *Tội lỗi của thế gian*: Đó là họ từ chối và giết chết Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa: "*Vì chúng không tin vào Thầy*" (16,9).

- *Sự công chính*: Chúa Thánh Thần chứng minh Chúa Giêsu là Đấng công chính. Cái chết trên thập giá của Chúa Giêsu là nỗi ô nhục trước mặt thế gian nhưng đó là sự tôn vinh Ngài bởi Chúa Cha: "*Thầy đến cùng Chúa Cha*" (16,10) và chứng thực Ngài là Đấng công chính: "*Thấy sự việc xảy ra như thế, viên đội trưởng cất tiếng tôn vinh Thiên Chúa: 'Người này quả thật là công chính'*" (Lc 23,47).

- *Xét xử*: Mặc dù thế gian thù ghét và loại trừ Chúa Giêsu, nhưng với cái chết trên thập giá của Ngài, xa tan bị đánh bại: "*thủ lãnh thế gian này đã bị xét xử rồi*" (16,11).

b. Chúa Thánh Thần với các môn đệ (16,12-15)

- Chúa Thánh Thần giúp các môn đệ hai điều sau đây:

Thứ nhất, hướng dẫn các môn đệ đến sự thật toàn vẹn: Nghĩa là giúp các ông hiểu và sống những gì Chúa Giêsu đã nói.

Thứ hai, giúp các môn đệ hiểu tương lai: Hiểu tương lai không phải là nói tiên tri mà có nghĩa là sau phục sinh, họ dần dần hiểu rõ mầu nhiệm Chúa Giêsu.

- Những điều Chúa Thánh Thần dạy: Tất cả đều phát xuất từ Chúa Giêsu hay nói cách khác là từ Thiên Chúa Cha: "*Mọi sự Chúa Cha có đều là của Thầy. Vì thế, Thầy đã nói: Người lấy những gì của Thầy mà loan báo cho anh em*" (16,15).

III. Niềm vui của các môn đệ (16,16-33)

1. Vấn đề: Ít lâu nữa (16,16-18)

a. Tuyên bố của Chúa Giêsu (16,16)

Chúa Giêsu nói với các môn đệ: "*Ít lâu nữa, anh em sẽ không còn trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy*".

b. Phản ứng của các môn đệ (16,17-18)

Các ông không hiểu lời nói của Chúa Giêsu có ý nghĩa gì, nhưng không ai dám hỏi.

2. Giải thích của Chúa Giêsu (16,19-28)

a. Ít lâu nữa (16,19)

Cụm từ "*ít lâu nữa*" nói đến hai điều:

- Ám chỉ đến cái chết của Chúa Giêsu: "*Ít lâu nữa, anh em sẽ không thấy Thầy*".

- Ám chỉ đến sự phục sinh của Chúa Giêsu: "*Rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy*".

b. Áp dụng cho các môn đệ (16,20,22)

- "*Ít lâu nữa*" các môn đệ sẽ lo buồn, khóc lóc và than van vì Chúa Giêsu bị bắt và bị giết chết, còn họ sợ hãi bỏ trốn.

- Nhưng "*ít lâu nữa*" các ông sẽ tìm được niềm vui vì sau cái chết, Chúa Giêsu phục sinh và hiện ra cho các ông. Đây là niềm vui đích thực, "*niềm vui không ai lấy được*" (16,22).

c. Thí dụ minh họa (16,21)

- Hoàn cảnh của các môn đệ được minh họa bởi hình ảnh của người phụ nữ sinh con. Sự đau đớn trước lúc sinh con không thể so sánh với niềm vui tột cùng mà người mẹ cảm nếm khi đứa con được chào đời.

- Cũng thế, các môn đệ phải khóc lóc, đau buồn khi Chúa Giêsu bước vào cuộc thương khó. Nhưng sự phục sinh của Ngài mang đến cho họ niềm vui lớn lao. Chính Thánh Phaolô đã cảm nghiệm được điều ấy: "*Những đau khổ chúng ta chịu bây giờ sánh sao được với vinh quang mà Thiên Chúa sẽ mặc khải nơi chúng ta*" (Rm 8,18).

3. Thời kỳ mới (16,23-33)

a. Nhắc lại việc ra đi (16,28)

Chúa Giêsu nhắc lại việc Ngài ra đi là đi về cùng Chúa Cha vì "*Thầy từ Chúa Cha mà đến*". Việc ra đi này bắt đầu thời kỳ mới, thời kỳ của Chúa Thánh Thần.

b. Hai đặc ân (16,23-27)

Bắt đầu thời kỳ mới này, các môn đệ được hưởng hai đặc ân:

- Thứ nhất, lời cầu xin của họ được Chúa Cha chấp nhận: "*Anh em mà xin Chúa Cha điều gì, thì Người sẽ ban cho anh em nhân danh Thầy*" (16,23.26).

Lý do: Vì các môn đệ yêu mến và tin vào Chúa Giêsu nên Chúa Cha yêu mến các môn đệ.

- Thứ hai, họ hiểu rõ về Chúa Giêsu và về Chúa Cha vì "*Thầy nói rõ cho anh em về Chúa Cha, không còn úp mở*" (16,25). Nhờ đó "*chúng con nhận ra là Thầy biết hết mọi sự và ... chúng con tin Thầy từ Thiên Chúa mà đến*" (16,30-31).

Bài học

1. Chúa Giêsu nói rõ với các môn đệ rằng họ sẽ bị ghét bỏ và bị loại trừ; họ sẽ hoang mang và sợ hãi. Nhưng sau nỗi buồn là niềm vui, thứ niềm vui "không ai lấy mất được".

Chúa Giêsu tiếp tục nói với các tín hữu thuộc mọi quốc gia, mọi thời đại rằng con đường theo Ngài không phải là con đường dễ dãi, nhưng là con đường đau khổ. Nhưng chắc chắn một điều, con đường ấy dẫn đến vinh quang bất diệt. Đó là con đường hẹp: "**Cửa hẹp và đường chật thì đưa đến sự sống, nhưng ít người tìm được lối ấy**" (Mt 7,14).

- "**Tránh gian khổ con đừng mong làm thánh**" (ĐHV 702) nhưng "**khi đau khổ cực độ, con hãy nhìn lên Thánh giá, ôm choàng lấy thánh giá và con sẽ thịnh lặng đứng vững như Đức Mẹ**" (ĐHV 694) và hãy nhớ: "**Giữa những thử thách, con hãy nghĩ gian khổ sánh sao được với nước Thiên đàng**" (ĐHV 695).

2. Chúa Giêsu biết rõ là các môn đệ sẽ phản bội, sẽ bỏ Ngài ngay trong lúc Ngài cần họ nhất. Tuy nhiên, Ngài không bao giờ bỏ họ mà vẫn luôn yêu thương và tin tưởng. Ngài dạy chúng ta những bài học sau:

a. Chúng ta cũng có thể tha thứ cho người anh em mình nhưng khó mà chúng ta tin tưởng nơi họ. Chúa muốn chúng ta hãy tha thứ và tin tưởng lẫn nhau.

b. Chúa Giêsu không nghĩ đến việc Ngài bị tổn thương dù bị xúc phạm, nhưng chỉ nghĩ đến sự tổn thương của người khác. Chúng ta thường làm ngược lại. Hãy noi gương Chúa, hãy nghĩ đến tâm trạng của anh em mình khi họ xúc phạm đến mình để giúp họ đứng lên.

3. Chúa Thánh Thần vạch ra sự sai lầm của thế gian và cũng chỉ cho con người biết Đấng Công Chính thật chính là Chúa Giêsu.

Dưới tác động của Chúa Thánh Thần, Phêrô cũng cho dân Do Thái biết sự sai lầm của họ là giết Con Thiên Chúa, nhưng ngài cũng dẫn họ đến với Đức Giêsu Kitô bằng sự sám hối.

Ngày nay, Thánh Thần cũng tiếp tục vạch ra những tội lỗi của chúng ta và hướng dẫn chúng ta đến với Chúa Giêsu, nguồn ơn cứu độ của chúng ta.

Hãy lắng nghe tiếng Chúa Thánh Thần để chúng ta nhận ra những sai lầm của mình và can đảm sửa đổi để mỗi ngày chúng ta trở nên công chính hơn.